

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN
te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdag.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 29 NOVEMBER.

Gemeente-raad.

Openbare zitting op zaterdag 3 december
1870, om 5 uren 's avonds.

- 1° Stadsbegroting voor het dienstjaar 1871.
- 2° Beraadslaging van het bureau van weldadigheid, strekkende om publieke fondsen te vreemden voor eene waarde van 10,000 franks.
- 3° Vergunning van grond op het kerkhof, gevraagd door Mev. w^{de} Stas, geboren Stevens.

IJzeren weg.

Te rekenen van den 1° december zullen de vertrek uren van den ijzeren weg op de volgende wijze bepaald worden.

Van Tongeren naar Luik, 7,02, 10,20 s'morgens, 2,30 en 7,24 s'avonds.

Van Tongeren naar Bilsen en Hasselt, 7,57, 11,16 s'morgens, 5,33 en 9,06 s'avonds.

Oorlogsberichten.

To Bitché.

Een fransch officier, in Duitschland gevangen, schrijft onder ander het volgende aan den *Français* :

» In een boekje van Frankrijk, bij de pruisische grenzen, ligt het fort Bitché, van hetwelk niemand spreekt, dat iedereen schijnt vergeten te hebben, en waar het garnizoen echter een heldhaftigen weerstand biedt.

» Na den slag van 6 augusti, nam generaal de Failly, die het noodlottig einde kende en zich in den omtrek van Bitché bevond, het besluit achteruit te trekken. Hij deed te Bitché een deel van zijn materieel opsluiten, zond daarheen de levensmiddelen die hij niet kon meenemen en liet in de vesting de kondukteurs van den trein, eenige vermitske en verder eenige troepen.

» Sedert den nacht van 5 op 7 augusti, is dit garnizoen van alles afgescheiden, na nog vermeerderd te zijn door het overschot van Mac-Mahon's leger, dat langs den weg van Niederbronn gevlucht was.

» Men deed drie uitvallen, die hoewel zooveel gelukt als mogelijk, ons zware verliezen hebben doen ondergaan, vooral het schadron van het 5° huzaren, dat gevormd was uit 't overschot van alle andere schadrons, en gelegeheid heeft gehad den vijand te chargeeren. Dit schadron is gecommandeerd door den tweeden luitenant Dupuy.

» In een der laatste uitvallen gedroeg zich de huzaar Claret moedig en legde eene buitengewone daadprestatie aan den dag. Eene groep Beierlingen ziende, die achter de boomen verborgen waren, van waar zij veel kwaad deden, reed hij er in galop heen, joeg ze uit diestelling, doodde er eenen en kreeg eenen kogel in de volle borst, op den oogenblik dat hij eenen anderen ging neersabelen. Hij is op dezen oogenblik genezen en bereid om op nieuw te beginnen.

» Het fort dat ingesloten is, werd driemaal gebombardeerd. De stad, die aan den voet van het fort licht, is schier gansch vernield. In het fort zijn de kazernen plat geschoten. Wat de muren betreft, die staan nog fier recht. Enkel na het laatste bombardement dat, zonder ophouden, 11 dagen duurde, zien zij er uit als iemand die de pokken heeft gehad.

» De bevolking van Bitché is zonder schuilplaats en heeft den omtrek verlaten, om zich verre van daar op te houden, zonder veel door den vijand vertrouwd te worden, die na de kleine stad te hebben afgebrand, onverschillig schijnt geworden te zijn.

» Sedert 14 dagen regent het zonder ophouden; men staat diep in het slijk. De belegeraars hebben het erger; want de belegerden loopen zeer goed in de kazematten. De gezondheids-toestand is voortreffelijk.

De laatste depechen uit Tours vermelden verscheidene gevechten, in denwelken het voordeel aan de Franschen is gebleven. Te Saint-Agil is eene pruisische troepenkolom verrast geworden en, na een gevoelig verlies ondergaan te hebben, op de vlucht gedreven. De Garibaldische vrijwilligers zijn eene andere troep Pruisen onverhoeds op 't lijf gevallen te Auxonne, die met een verlies van 30 dooden en gewonden, en 9 krijsgesvangenen, tot op een grooten afstand verdreven is geworden.

Het nieuwe Loire-leger, binnen 2 maanden gevormd, is inderdaad de laatste hoop van Frankrijk. Men denkt dat de vrijkorpsen van Bretagne hetzelfde als reserve zullen kunnen ondersteunen. Nieuwe legerkampen voor het oefenen en samenbrengen van nationale en mobielgarden

worden ingericht op verschillende punten van Noord- en Zuid-Frankrijk. In 't Noorden alléén, schat men op die wijze 250,000 nieuwe strijders onder de vaandels te brengen.

Alles doet derhalve voorzien dat het plan der Franschen wel degelijk is om met 't Loireleger, dwars door de pruisische strijdlijnen, door te breken naar de richting van Parijs, en dat de generaal Trochu, bij hunne nadering, wellicht met een half miljoen strijders eenen uitval uit de belegerde stad zal doen. Die ontzaglijke strategische beweging zal derhalve noodwendig aanleiding geven tot ijselijke en bestissende gevechten, waarin Frankrijk geheel en al verslagen en Parijs overwonnen, ofwel de Duitschers het onderspit delven, vermeerderd en vermoord zullen worden...

Ontzettend, vreeslijk en bedroevend is dat vooruitzicht; maar de huidige toestand kan niet langer voortduren; de onderhandelingen voor den wapenstilstand allen afgebroken zijnde, schiet er geen andere oplossing meer over dan een groote beslissende veldslag; de toestand moet buigen of hersten.

In Noord-Frankrijk gaan de Duitschers voort met de belegering der kleine vestingsteden. Zoo men weet, is Thionville gevallen onder den vuurregen der pruisische bommen en granaten. De Duitschers hebben in die stad 4,000 krijsgesvangenen genomen en 200 kanonnen buit gemaakt.

Wat moet Parijs veranderd zijn! Op de openbare plaatsen, onder andere op de place Scipion, verheffen zich graanmolens in stede van springende fonteinen en bronzen standbeelden. De gebouwen van de nieuwe Opera, zijn in eene groote bakkerij herschapen die dag en nacht werkt.

Volgens den correspondent van den *Times*, wordt de rat en *salmis* met eene sous en geharst brood, in de restauratie opgediend. Het vleesch is wit en fijn; het lijkt op dat van een jong konijn, maar heeft meer smaak. Op de kaart stond het woord « rat » niet; men zegt *salmis de gibier*: wildgebraad. Men rekent voor eene rat 1 fr. 50...

MAC-MAHON.

Maarschalk Mac-Mahon heeft zijn verslag gemaakt over de zaak van Sedan. *Daarin pleit de maarschalk den keizer teennemaal vrij. Hij erkent, dat Napoleon hem altijd totaal vrij in te handelen heeft gelaten*; dat hij, Mac-Mahon, met het leger op Parijs wilde terugtrekken; dat hij daarom tot achter Reims was achteruit gegaan; maar dat hij had toegegeven aan de formele bevelen der keizerin, aangedreven door MM. Rouher en Palikao; die orders bewijzen, dat de regentes altijd de dynastieke belangen boven de nationale gesteld heeft.

Een officier der mobiele garde schrijft uit Amiens 25 november, aan *l'Echo du Nord* :

» Ik kom van den tocht van gisteren, met mijne twee bataillons terug, gebroken van vermoeienis Na 50 kilometers heen en weer, meestal in geploegd land gemarcheerd te hebben, van 8 ure 's morgens tot 2 ure 's namiddags, hebben wij slag geleverd te Mézières en te Beaumont; wij hebben den vijand teruggedrongen tot Roye. Onze mobiele hielden zich goed voor den eersten keer. Men moet zich ieder dag verwachten aan herbeginnen.

De *Chatillonnais* is verantwoordigd over de houding der Franschen, omdat zij, toen Chatillon over was, de Pruisen uit nieuwsgierigheid te gemoet gingen, niettegenstaande de kouden regen, de sneeuw, alsof onze eigene regimenten binnen trokken. Sommigen beieerden zich den weg te wijzen aan de Pruisen. Een Franschman zelf, zoo vernemen wij, stak aan eenen Duitscher de hand toe, die echter den tact had deze niet aan te nemen...

Het schijnt dat de Duitschers er van afgezien hebben om op Lyon te rukken. Zij trekken zich te Dijon samen, alwaar zij waarschijnlijk den uitslag zullen afwachten der krijgsverrichtingen in Normandië.

De laatste tijdingen van het oorlogstoneel luiden dat de duitsche legers rondom Parijs zich dagen en nacht op hunne hoede houden, omdat zij zich aan eenen aanval in massa uit de hoofdstad verwachten.

Eene depeche uit Tours behelst eenige ophelderingen over de beweging van het fransche Loireleger en over de duitsche strijdmachten, die van in het departement der Yonne tot in dat

der Eure eene geheele lijn bezetten en pogingan aanwennen om de Franschen te overvleugelen. Langs den kant van Montargis en Gien zou de tegenstand der fransche troepen den *statu quo* behouden in de krijgsverrichtingen, doch de vijand, zijn aanvalsplan veranderende, heeft zijn middenpunt ontzet, ten voordeele van zijnen rechtervleugel langs Mans en de plaatsen, ten noord-oosten dier stad gelegen.

De heer Gambetta, die zich naar 't kamp van Conlie begeven had, alwaar de mobielen van Bretagne onder bevel van generaal de Keratry vereenigd zijn, is te Tours terug gekomen. Zijne reis had voor doel, volgens de eenen om met generaal de Keratry het eens te worden, rakende de aannastande krijgsverrichtingen, en volgens de anderen om de overeenkomst te herstellen tusschen Keratry en de Cathelineau, die met elkander overhoop lagen.

Er is een stilstand in de krijgsvortuin der duitsche legers. De soldaten van koning Wilhelm hebben zich bedrogen gezien in hunne verwachting, dat Parijs, dadelijk bij hun verschijnen zijne poorten zou ontsloten hebben; en te Versailles begint men vrij algemeen te begrijpen dat het belegeren der fransche hoofdstad een mislag is geweest. Of nu Parijs al dan niet valt (en zijn val is zeker, wanneer de Duitschers het Loire-leger slechts op eenen afstand kunnen houden), toch zegt de *Times* hebben de fortificaties van Parijs aan hun doel beantwoord; zij hebben namelijk de stad zelf gedurende twee maanden beschermd, en het grootste gedeelte van Frankrijk legen een voortrukken des vijands behoed. Had Parijs gecapituleerd, onmiddellijk na de aankomst der Duitschers van Sedan, zoo zou geheel Frankrijk zich hebben moeten onderwerpen, of door heirscharen van den overwinnaar onder den voet getreden zijn.

PROKLAMATIE.

Generaal Trochu heeft eene proklamatie uitgegeven aan de burgers van Parijs, de nationale en mobiele garden. Hij zegt er in, dat Europa getroffen is over de gezamenlijke pogingen door Parijs aangewend ter zijner verdediging; zelfs de vijand staat verwonderd sedert tweemaanden voor Parijs te zijn tegengehouden, en dit door eene bevolking, welke bij daartoe niet in staat meende. Na Pruisen verantwoordelijk te hebben gemaakt voor het verwerpen des wapenstilstands en gezegd te hebben wat men voor de verdediging heeft gedaan, vervolgt de generaal :

« Ik geloof niet dat ooit, en in de geschiedenis van welk overrompeld volk dan ook, na de vernietiging zijner legers, eene omsingelde stad en die van alle gemeenschap met het overige des lands afgesneden is, aan eene ramp — in schijn onberstelbaar — een zoo krachtvollen, zedelijken, en stoffelijken, weerstand heeft geboden.

» Aan mij komt de eer niet toe en ik somde enkel de opvolgende werking op, om diegenen in te lichten, die, ik geloof ter goeder trouw, meenen dat, na de toebereidsels van het defensief, het offensief eigenlijk mogelijk was, met soldaten wier inrichting en wapening onvoldoende waren.

» Wij hebben niet gedaan wat wij wilden doen; wij deden wat wij konden... Welou, het toekomstige eischt van ons nog eene groote poging, want de tijd is dringend. Maar deze is ook dringend voor den vijand en zijne belangen, en het openbaar gevoelen van Duitschland en het openbaar geweten van Europa zijn nog dringender.

» Het zou niet waardig zijn van Frankrijk, en de wereld zou niet begrijpen, dat de bevolking en het leger van Parijs nog niet verder wisten te gaan — dat is te zeggen, dat zij niet meer konden lijden en vechten.

» Ook, laat ons de rangen rond de republiek vaster ineen sluiten; verheffen wij onze harten. Ik heb u de waarheid gezegd, zooals ik ze zie. Ik heb u willen toonen, dat het onze plicht is, onze moeilijkheden en gevaren in het aangezicht te zien, ze zonder onrust aan te tasten, ons aan alle vormen van weerstand en worsteling vast te klampen.

» Indien wij triomfeeren zullen wij den dank des vaderlands verdiend en een groot voorbeeld gegeven hebben. Indien wij vallen, zullen wij aan Pruisen, dat in de bloedige overwinningen en het geweld, het eerste keizerrijk zal vervangen hebben met een onmogelijk uit te voeren werk, eene erfenis van vervloeking en haat achterlaten, onder welke het eens zal bezwijken.

Aleçon, 25 november.

De Pruisen hebben Belleme bezet, in den nacht van 22-23, ten getalle van 20,000 man en schijnen zich te wenden naar Mans. Zij hadden zelfs positie genomen voor Belleme, toen ze gisteren in allerijl naar Nogent-le-Rotrou zijn gerukt.

Uit Versailles wordt van den 24 dezer aan de *Köln. Zeitung* gemeld De fransche regering in Parijs schijnt weer met inwendige moeilijkheden te kampen te hebben. Zoo weet men zeer nauwkeurig dat generaal Trochu den 19 eenen uitval van den Mont-Valérien, ondersteund door de fortren Issy en Vanvres, voorbereid had. Zijne troepen hadden reeds post gevat op de baan naar Neuilly, toen eensklaps, men weet niet waarom, tegengevel kwam en de gansche zaak onderbleef. Men mag waarlijk niet gelooven dat gebrek aan voedingsmiddelen zich reeds in zeer pijnlijke wijze te Parijs heeft doen gevoelen. Liederen die honger en nood leden, waren er ook in vresteld met duizenden te Parijs, en de voorraad paardenvleesch, alsmede de meelwinkels, zijn op verro na nog niet uitgeput.

DE VIER PUNTEN VAN HET PRUISISCH GELOOF.

1. Dat er is één Duitschland
2. Dat er zijn drie verscheidene meesters, te weten: vader Wilhelm, zoon van Bismark en geest van Molke.
3. Dat Koning Wilhelm voor ons zal Keizer geworden zijn.
4. Dat Wilhelm de looner is van zijne oversten en de straffer der Napoleons.

BOMBARDEMENT.

De voorraad van krijgsvorraad voor Parijs wordt gedurig grooter; op het oogenblik dat het eerste schot gedaan wordt, zullen er 500,000 kwintalen kogels, bij de batterijen opgestapeld liggen. Indien er niets tusschen beiden komt, zal de kanonnade in de eerste dagen van december beginnen.

Men schrijft uit het hoofdkwartier van den prins van Saksen, 22 november, dat indien Parijs dezer dagen geen slag kan leveren, het zich zal moeten overgeven. De duitsche generaals vreezen het zuidelijk leger onder geen opzicht. Dat leger, zeggen zij, kan niets tegen de duitsche macht zijn vreezen evenmin het noorderleger, sedert de tijdingen van generaal von Manteuffel ontvangen. Alle vertragung is den Pruisen voor-, den Franschen nadeelig. De groote wegen, langs welke de voorraad toevloet, zijn open voor de Duitschers. Te Parijs integendeel verminderen de levensmiddelen. Indien, zegt men, de stad vandaag kapituleerde, zonder de Pruisen te dwingen de stad te bombardeeren, zou men gunstige voorwaarden aan de inwoners verleen. Men zou hen het leedwezen sparen, een overgroot getal Duitschers binnen de stad te zien komen en de mobielen der departementen zouden toelating krijgen naar huis te gaan. M. von Bismarck wil alle nuttelooze vernieling vermijden en de monumenten en wat dies meer spaaren. Verder zouden er geene rekwisitiën gedaan worden. Men verwacht zich altijd aan een grooten uitval van wege generaal Trochu. Dit zou de oplossing verbaasten.

Orleans, 26 november.

Te Neuville werd den 25 een gelukkig gevecht geleverd.

De Franschen, kleiner in getal dan de Duitschers, hebben den vijand achteruit geslagen, die vele dooden en gekwetsten op het terrein gelaten heeft; men maakte 80 gevangenen.

Amiens, 26 november.

De Pruisen zijn vandaag te Geutelles en Bover teruggeslagen en met de bajonnet in den rug vervolgd.

300,000 man duitsche troepen gaan het duitsche leger in Frankrijk versterken.

Laatste tijdingen.

Een belangrijke veldslag is verleden zondag geleverd geworden, ten zuid-oosten van Amiens. De Franschen, steunende op een verschanst kamp, hadden hunnen rechter vleugel gevestigd te Villers-Bretonneux, op den ijzeren weg van Amiens naar Reims, hunnen linken vleugel te Boves en te Dury.

De Duitschers hadden het middenpunt hunner stellingen te Mareuil op den steenweg van Amiens naar Compiègne. Het blijkt uit de telegrammen die ons toekomen uit Tours en Versailles dat de strijd hardnekkig geweest is en den ganschen dag gedurd heeft. Hij is geëindigd met de nederlaag der Franschen. Verslagen op hunnen rechter vleugel door de overmacht, terug gestoten op Boves, hebben zij hunne standpunten slechts kunnen behouden te Dury op den linker vleugel.

Deze tijding is van duitschen oorsprong. La Fère, kleine vesting bij Tergnier, heeft gecapituleerd na een bombardement van twee dagen. De Duitschers hebben er 1000 gevangenen en 70 kanons genomen.